

Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Saker til behandling i Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 26. mars 2019 kl. 16.30.

Møtet holdes i Grupperom D.

Kart I

Sak 137	19/00464-2	Klage over avslag på søknad om avkjørsel - Slemdalsveien 115 (201900689)	1
Sak 138	19/00553-2	Klage over Ilagt miljøgebyr nr. 3012363 - Amtmann Meinichs gate (3012363)	4
Sak 139	19/00565-2	Klage over ileggelse av miljøgebyr nr. 3102305 - President Harbitz gate (201806214)	7
Sak 140	19/00552-2	Klage - Vedtak om avslag på søknad om beboerkort sone A - Bjørn Stange Ankre (201806522)	10
Sak 141	19/00293-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201803545) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 142	19/00296-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201803172) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 143	19/00472-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Sagene (201900610) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 144	19/00515-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Grünerløkka (201803442) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	

Sak 145	19/00518-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Stovner (201803117) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 146	19/00519-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Østensjø (201900606) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 147	19/00526-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel St. Hanshaugen (201803641) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 148	19/00528-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201803544) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 149	19/00533-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201803603) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 150	19/00591-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201900480) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 151	19/00513-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Østensjø (201900608) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 152	19/00531-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201900645) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 153	19/00590-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Sagene (201900685) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 154	19/00532-2	Klage - Bortfall av positivt vedtak om leie av kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201900477) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 155	19/00534-2	Klage - Bortfall av positivt vedtak om leie av kommunal bolig - Bydel Bjerke (201803558) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 156	19/00523-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal omsorgsbolig - Bydel Vestre Aker (201802489) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 157	19/00536-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201803115) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 158	19/00537-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablerings - Bydel Bjerke (201803655) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 159	19/00538-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201803371) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 160	19/00539-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene (201803470) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 161	19/00540-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Nordre Aker (201803511) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 162	19/00541-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201803542) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 163	19/00542-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201803632) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 164	19/00543-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201803299) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 165	19/00544-2	Klage - Søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201803559) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 166	19/00546-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering - Bydel Alna (201900288) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 167	19/00547-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201803662) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 168	19/00551-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201803661) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 169	19/00554-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201803169) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 170	19/00555-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grorud (201803543) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 171	19/00564-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201803666) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 172	19/00566-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201803657) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 173	19/00569-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201803674) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 174	19/00596-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering - Bydel Søndre Nordstrand (201803659) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 175	19/00597-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering - Bydel Bjerke (201900035) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 176	19/00461-2	Klage på bortvisning (201900918) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 177	19/00609-1	Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 26. mars 2019

Sak 137 Klage over avslag på søknad om avkjørsel - Slemdalsveien 115 (201900689)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for byutvikling, har i brev av 01.03.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Det vises til vedlagt saksfremstilling i brev av 21.01.2019 fra Plan- og bygningsetaten med vedlegg. Det faglige sekretariatet for klagenemnda, Byrådsavdeling for byutvikling, har gjennomgått saken og slutter seg til etatens vurdering og konklusjon.

Bakgrunn

Eiendommen Slemdalsveien 115 ligger på Slemdal i Bydel Vestre Aker. Eiendommen har to avkjørsler, begge i tilknytning til Heyerdahls vei. Den sydligste fremkommer av godkjente byggesakstegninger i forbindelse med oppføring av boligen på tomten i 1963. Denne leder til dobbeltgarasje i bygningens underetasje, og gir mulighet til å snu på egen grunn. Den nordligste avkjørselen er ikke tidligere godkjent.

Søknad

Plan- og bygningsetaten mottok søknad om oppføring av carport den 16.08.2018. Carporten er plassert 0,6 m fra nabotomt i tilknytning til den nordligste avkjørselen. Det foreligger skriftlig samtykke fra nabo i nord. Det er også søkt om dispensasjon fra avstandsbestemmelsen, da tiltaket ligger 13 m fra offentlig vei. Ansvarlig søker er Hille Melbye Arkitekter AS. Tiltakshaver er Marianne Steen Holst.

Nabomerknader

Det foreligger ikke merknader fra naboer i saken.

Vedtak om avslag på søknad om avkjørsel

Plan- og bygningsetaten avsto den 15.10.2018 søknaden da tiltaket er i strid med veglova §§ 40-43 vedrørende krav til tilfredsstillende avkjørsel. Carporten er plassert ved boligens hovedinngang på nordsiden av huset og tiltaket innebærer at det opprettes egen avkjøring til carporten uten mulighet for å snu på egen tomt. Oslo kommune har som praksis å godkjenne maksimum én avkjørsel per eiendom for å begrense risikoen for trafikkuhell.

Dispensasjon

Tiltaket er i strid med avstandskravet etter veglova § 29 som angir minste byggeavstand til vei til 15 meter, og er derfor avhengig av dispensasjon for å kunne få tillatelse til tiltaket. I dette tilfellet ville tiltaket i utgangspunktet kunne få dispensasjon, men det er ikke tatt stilling til dette da søknaden avslås i andre hjemler.

Avslaget er et enkeltvedtak som kan påklages med hjemmel i forvaltningsloven (fvl.) §§ 2 første ledd bokstav d og 28 første ledd. Klage på vedtak om avkjørsel etter vegl. §§ 40-43 behandles av Oslo kommunes klagenemnd i henhold til vegl. § 11 og reglement for Oslo kommunes klagenemnd av 22.09.2004 pkt. 1, Rundskriv 6/2017.

Klage

Avslaget er påklaget av Ullring & Zernichow AS, på vegne av tiltakshaver Marianne Steen

Holst, i brev datert 01.11.2018. Klager har klagerett og det er klaget i rett tid, jf. fvl. §§ 28 og 29. Klagen anses for å være i samsvar med fvl. § 32.

Klagen er bl.a. begrunnet med at veglova §§ 40-43 ikke er til hinder for opprettholdelse av en allerede eksisterende avkjørsel nr. 2. Klager viser til at eiendommen tilbake i tid har hatt to avkjørsler. Klager mener den omsøkte carporten dermed ikke etablerer en ny avkjørsel. Klager mener det er mulig med snuplass på egen grunn. Avkjørsel og parkering har etter klagers mening vært der fra boligen ble oppført for 55 år siden. Klager påpeker at carporten ligger på samme plan som hovedinngang og tilfredsstiller dermed krav til universell tilgjengelighet. Videre viser klager til at tiltakshaver har el-bil og at det er ønskelig å lade denne utenfor bygningskroppen av hensyn til mulig brannfare. Klager viser også til at Heyerdahls vei er lite trafikkert og den nordlige avkjørselen ligger utenfor veireguleringsplan for Slemdalsveien, og pågående regulering for sykkelsti og fortau langs Slemdalsveien.

Plan- og bygningsetatens vurdering og anbefaling:

Plan- og bygningsetaten treffer vedtak etter vegl. §§ 40-43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei i forbindelse med dele- og byggesaker, jf. delegasjonsvedtak av 04.10.2016. Det er

en forutsetning for å bebygge en eiendom at avkjørselen fra offentlig veg er godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf. vegl. §§ 40 – 43. Krav til den tekniske utformingen på en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg. Forskriften er gitt med hjemmel i vegl. § 43 1. ledd første pkt. Oslo kommune har også en egen veileder for krav til avkjørsel i ytre og indre sone datert 10.09.2012.

Etaten erkjenner at eiendommen har hatt to avkjørsler i lengre tid. Etaten viser til at de vedlagte situasjonskart til klage er basert på flyfoto, og at selv om avkjørselen kan påvises å ha eksistert i lang tid betyr det ikke at den er godkjent. Plan- og bygningsetaten kan ikke se at det er gjort endringer i boligen som utløser krav til universell utforming eller krav til tilgjengelighet etter byggteknisk forskrift. Etaten har ikke vurdert brannsikkerhet i elektriske installasjoner ved avslaget da disse ikke er avgjørende for hvorvidt godkjenning til avkjørsel kan innvilges. Etaten bemerker at klagers anførsel om at Heyerdahls vei er uten gjennomgangstrafikk med lav fartsgrense og som betjener 35-40 eiendommer ikke kan føre frem. Etaten viser til at den av hensyn til trafikksikkerhet ikke har som praksis å godkjenne mer enn én avkjørsel uavhengig av størrelse på tilstøtende vei.

Plan- og bygningsetaten kommer etter dette til at klagers anførsler ikke kan føre frem. Klagen anbefales ikke tatt til følge.

Sekretariatet for klagenemnda sin vurdering:

Sekretariatet for klagenemnda har gjennomgått saken. Plan- og bygningsetaten treffer vedtak etter vegl. §§ 40-43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei i forbindelse med dele- og byggesaker, jf. delegasjonsvedtak av 04.10.2016.

Det faglige sekretariat for klagenemnda viser til at boligen i Slemdalsveien 115 ut i fra etatens arkivopplysninger ble approbert 04.04.1963. Veglova trådte først i kraft den 01.01.1964. Slik sekretariat ser det, var etablering av avkjørsel ikke avhengig av løyve fra kommunen på approbasjonstidspunktet, jf. veglova § 40. Det avgjørende for hvorvidt det kan kreves ny tillatelse til avkjøring etter veglova i forbindelse med oppføring av carporten, er etter det faglige sekretariats syn avhengig av tidspunktet for når den nordre avkjøringen ble etablert.

Det faglige sekretariat ba derfor om Plan- og bygningsetatens vurdering av når den nordre avkjøringen på eiendommen ble etablert. Etaten viser i sitt svarbrev av 15.02.2019 bl.a. til at byggetillatelse først ble gitt 30.04.1964, etter at veglova hadde trådt i kraft, vedlegg 13. Etaten har gjennomgått flyfoto over eiendommen og slår fast at den nordre avkjørselen eksisterte i 1997. Tidligere flyfoto fra 1984 og 1971 er derimot for utydelige til å slå fast hvorvidt det på disse tidspunkt eksisterte en nordre avkjørsel. Dersom tiltakshaver innehar dokumentasjon på at avkjørselen er opprettet før veglova trådte i kraft 01.01.1964, ev. dokumentasjon på at avkjørselen er godkjent, imøteser etaten dette.

Det faglige sekretariat har også mottatt brev av 07.02.2019 fra Ullring & Zernichow AS ved Willen Z. Ullring, hvor det erklæres at undertegnende bekrefter at det allerede rett etter innflyttingen var etablert biloppstillingsplass ved hovedinngangen, vedlegg 14.

Det faglige sekretariat for klagenemnda legger dermed til grunn at tidligste kjente tidspunkt for når den nordre avkjørsel var etablert som kan legges til grunn vil være tidspunktet for innflytting. Det faglige sekretariat legger videre til grunn at tidspunktet for innflytting må ha skjedd etter at brukstillatelse ble gitt 15.09.1965.

Det faglige sekretariat finner det ikke usannsynlig at avkjørselen faktisk var etablert på et tidligere tidspunkt, f.eks. i forbindelse med anleggsarbeidet på tomten. Sekretariatet holder det derimot for usannsynlig at avkjørselen ble etablert før byggetillatelse ble gitt 30.04.1964, ettersom også gravningsarbeider ville kreve mottatt tillatelse etter dagjeldende Lov om bygningsvesenet av 1924 § 131. Det faglige sekretariatet for klagenemnda legger dermed til grunn at avkjørselen var avhengig av løyve fra kommunen, jf. veglova § 40, på det tidspunkt den ble etablert.

Sekretariatet finner at Plan- og bygningsetatens vedtak om avslag av 15.10.2018 er å anse som gyldig. Sekretariatet slutter seg til Plan- og bygningsetatens vurdering og konklusjon i saken, og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Saken sendes klagenemnda for endelig avgjørelse. Kopi av innstillingen sendes samtidig sakens berørte.

Sekretariatet for klagenemnda innstiller til klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Plan- og bygningsetatens vedtak av 15.10.2018 om avslag på søknad om ny avkjørsel for Slemdalsveien 115, opprettholdes. Klagenemnda legger som Plan- og bygningsetaten til grunn at det etter gjeldende praksis vedrørende veglova §§ 40-43 ikke er grunnlag for to avkjørsler til eiendommen, og legger avgjørende vekt på hensynet til trafiksikkerhet.

Klage fra Ullring & Zernichow AS på vegne av tiltakshaver Marianne Steen Holst tas ikke til følge.

Sak 138 Klage over Ilagt miljøgebyr nr. 3012363 - Amtmann Meinichs gate (3012363)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 11.03.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 23.1.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3012363 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 23.1.2018 ble det i Amtmann Meinichs gate ved nr. 20 B observert mange og store istapper hengende fra taket på bygården. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-c).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Vedtaket ble påklaget den 9.2.2018 (dok 5). Klager anfører at hun den 22.1.2018 kontaktet vaktmester angående istappene som hang fra taket. Kl. 08.15 samme dag fikk hun tilbakemelding fra vaktmester om at avvisere var hengt opp, og at istappene måtte fjernes innen en uke etter at varselflaggene var satt opp. Videre viser klager til at istappene ble fjernet kvelden den 23.1.2018. Klager mener at boten er uriktig fordi avvisere var hengt opp og at istappene ble fjernet samme dag som Bymiljøetaten ila miljøgebyret.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte A Meinichsgt 20 AS v/Adv. Nils A. Øgland, Postboks 6637 St. Olavs plass, 0129 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er selskapet part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 26.1.2018. Klagen ble fremsatt 9.2.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at snø og is som raser fra taket kan føre til skader både på person og materiell. Politivedtekten § 4-1 stiller følgelig strenge krav til gårdeier, og Bymiljøetaten må derfor håndheve slike forhold strengt. Etaten understreker at det ikke er tilstrekkelig å kun henge ut avvisere. Gårdeier må også ha rutiner for å rydde taket snarest mulig.

I brev av 14.2.2018 (dok 6) ble klager bedt om å dokumentere når det ble rekvirert bistand til rydding av taket, eller taket ble ryddet, innen en frist på 14 dager. Klager ble i dette brevet også informert om regelverket. Det er ikke mottatt svar på brevet innen fristen, og klagen ble derfor behandlet på bakgrunn av tilgjengelig informasjon.

Bymiljøetaten mener at gårdeier ikke har overholdt sine plikter i henhold til politivedtekten da det ikke er dokumentert av gårdeier at det snarest ble sørget for at taket ble ryddet, jf. politivedtekten § 4-1.

Etter en samlet vurdering av sakens opplysninger har etaten ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 9.4.2018 (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 23.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3012363 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert mange store istapper hengende ned fra taket på bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager har anført at vaktmester ble kontaktet den 22.1.2018 angående istappene som hang fra taket, og hun fikk til svar samme morgen at avvisere var hengt opp og at istappene måtte fjernes innen en uke. Videre har klager informert om at istappene ble fjernet kvelden den 23.1.2018. Klager hevder at miljøgebyret er uriktig ilagt fordi avvisere var hengt opp, og istappene ble fjernet samme dag som gebyret ble ilagt.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierne skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp avvisere, men ikke dokumentert ventetid på rekvirert bistand for rydding av taket eller fulgt opp Bymiljøetatens anmodning om å se dokumentasjon for at taket ble ryddet. Faglig sekretariat minner om at det ikke er tilstrekkelig å kun henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig. Faglig sekretariat vil også understreke at 7-dagersregelen i politivedtekten kun kommer til anvendelse dersom gårdeier kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand.

Faglig sekretariat mener at mengden istapper og størrelsen på noen av dem, gir en klar indikasjon på at gårdeier her skulle ha agert tidligere. Gårdeier må innarbeide gode rutiner for hyppig oppsyn av taket og sørge for at det blir ryddet snarest.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 9.2.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 23.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3012363 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert mange store istapper hengende ned fra taket på bygården.

Klager har anført at vaktmester ble kontaktet den 22.1.2018 angående istappene som hang fra taket, og hun fikk til svar samme morgen at avvisere var hengt opp og at istappene måtte fjernes innen en uke. Videre har klager informert om at istappene ble fjernet kvelden den 23.1.2018.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierne skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp avvisere, men ikke dokumentert ventetid på rekvirert bistand for rydding av taket eller fulgt opp Bymiljøetatens anmodning om

å se dokumentasjon for at taket ble ryddet. Klagenemnda minner om at det ikke er tilstrekkelig å kun henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig. Klagenemnda vil også understreke at 7-dagersregelen i politivedtekten kun kommer til anvendelse dersom gårdeier kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand.

Klager hevder at miljøgebyret er uriktig ilagt fordi avvisere var hengt opp, og istappene ble fjernet samme dag som gebyret ble ilagt. Til denne anførselen vil klagenemnda kommentere at mengden istapper, og størrelsen på noen av dem, gir en klar indikasjon på at gårdeier her skulle agert tidligere. Store istapper som henger fra taket utgjør en stor fare for forbipasserende, og gårdeier må derfor innarbeide gode rutiner for hyppig oppsyn av taket og sørge for at fare elimineres snarest.

[19/00565]

Sak 139 Klage over illeggelse av miljøgebyr nr. 3102305 - President Harbitz gate (201806214)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 12.03.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 25.7.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3102305 for overtredelse av forskrift om politivedtekt § 4-3. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i President Harbitz gate ved nr. 2 observert byggematerialer, ledninger og papp på fortauet utenfor bygården.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Sameiet President Harbitz gate 2 påklaget vedtaket den 21.8.2018 (dok 6). I klagen anføres det at sameiet har gitt bygårdvaktmesteren ansvaret for renhold, og at «sørge for»-ansvaret i politivedtekten § 4-3 dermed er oppfylt. Det anføres også at det i dette tilfellet dreier seg om avfall/bygningsmaterialer som er lagt hensynsfullt til side for avhenting, og at dette ikke kan betraktes som å falle inn under gårdeiers ansvar for renhold.

Saksopplysninger

Den 23.7.2018 ble det i President Harbitz gate ved nr. 2 observert forsøpling, blant annet papp og planker, på fortauet utenfor bygården. Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-b). Betjenten returnerte til stedet den 25.7.2018. Betjenten registrerte at fortauet ikke var rengjort, og besluttet å ilegge et miljøgebyr (dok 2). I den forbindelse fotograferte betjenten forholdet på nytt (dok 4 a-c).

Bymiljøetaten identifiserte Sameiet President Harbitz gate 2, Postboks 4301 Nydalen, 0402 Oslo, som ansvarlig gårdeier. Miljøgebyr med følgebrev ble sendt den 31.7.2018 (dok 5).

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Sameiet President Harbitz gate 2 er som ansvarlig gårdeier part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 31.7.2018. Klage er fremsatt 21.8.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 19. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-3 at gårdeier plikter å holde fortau i indre by rene. Bestemmelsens første ledd lyder:

«I indre by plikter eier av bygning eller grunn å sørge for renhold av fortau på eller langs eiendommen. Renholdet skal utføres slik at det blir til minst mulig ulempe. Overvannsluk må ved renhold ikke tilføres oppsop e.l.(...)»

Av forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4 følger følgende:

«Overtredelsesgebyr skal ikke ilegges dersom overtredelsen skjer som følge av uforskyldte hindringer som den ansvarlige ikke med rimelighet kan overkomme.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at ansvaret for å holde arealet rent og ryddig hviler på gårdeier, og at det ikke har noen betydning hvor forsøplingen stammer fra. Videre anføres det at avfall eller gjenstander som plasseres på fortau i forbindelse med for eksempel inn- og utflytting, oppussing eller lignende må fjernes umiddelbart. Fortau defineres som areal for gående og skal ikke benyttes som lagringsplass for avfall.

Videre presiserer Bymiljøetaten at gårdeier må etablere rutiner for rydding av fortauet. I denne saken gikk det to døgn fra etaten observerte søppelet frem til det ble ilagt miljøgebyr. Etaten mener at gårdeier følgelig hadde tilstrekkelig tid til å fjerne søppelet.

Bymiljøetaten har etter en samlet vurdering av sakens opplysninger ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 31.8.2018 (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer

med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 25.7.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3102305 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret er ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det observert forsøpling på fortauet utenfor eiendommen tilhørende Sameiet President Harbitz gate 2.

Da Oslo kommune v/ Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising samt holde det ryddig på fortau.

Klager anfører at sameiet har overlatt renhold til bygårdvaktmesteren, og at «sørge-for»-ansvaret i politivedtekten § 4-3 dermed er oppfylt.

Politivedtektene tillegger gårdeiere i indre by et objektivt ansvar for å besørge renhold av fortau på eller langs eiendommen. Denne plikten innebærer at også gårdeier selv må holde oppsyn med fortauet og sørge for at det er rent og ryddig. Det er følgelig ikke mulig å avtale seg helt bort fra aktivitetsplikten som følger av § 4-3.

Forskrift om politivedtekt for Oslo kommune angir ikke nærmere hvilken grad av forsøpling som må til før gebyr kan ilegges. Det følger av praksis fra Oslo kommunes klagenemnd at bestemmelsen skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling. Faglig sekretariat mener at den form for forsøpling som det er tale om i denne sak omfattes av gårdeiers renholdsplikt, og at gårdeier derfor har en plikt til å sørge for at det fjernes.

Faglig sekretariat merker seg at klager mener at bygningsmaterialet er lagt hensynsfullt til side for avhenting. Sekretariatet vil imidlertid understreke at fortau ikke er ment som et sted man kan oppbevare avfall. Det gikk to døgn mellom første og andregangskontrollen, og faglig sekretariat mener derfor at klager i dette tilfellet hadde tilstrekkelig med tid til å besørge fjerning av avfallet.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble påklaget den 21.8.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 25.7.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3102305 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret er ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det observert forsøpling på fortauet utenfor eiendommen tilhørende Sameiet President Harbitz gate 2.

Klager anfører at sameiet har overlatt renhold til bygårdvaktmesteren, og at «sørge-for»-ansvaret i politivedtekten § 4-3 dermed er oppfylt.

Politivedtektene tillegger gårdeiere i indre by et objektivt ansvar for å besørge renhold av fortau på eller langs eiendommen. Denne plikten innebærer at også gårdeier selv må holde oppsyn med fortauet og sørge for at det er rent og ryddig. Det er følgelig ikke mulig å avtale seg helt bort fra aktivitetsplikten som følger av § 4-3.

Forskrift om politivedtekt for Oslo kommune angir ikke nærmere hvilken grad av forsøpling som må til før gebyr kan ilegges. Klagenemnda mener at bestemmelsen må håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og god fremkommelighet på fortau. Klagenemnda mener at den form for forsøpling som det er tale om i denne sak omfattes av gårdeiers renholdsplikt, og at gårdeier derfor har en plikt til å sørge for at det fjernes.

Klagenemnda merker seg klagers anførsel om at bygningsmaterialet er lagt hensynsfullt til side for avhenting. Klagenemnda vil imidlertid understreke at fortau ikke er ment som et sted man kan oppbevare avfall. Det gikk to døgn mellom første og andregangskontrollen, og Klagenemnda mener derfor at klager i dette tilfellet hadde tilstrekkelig med tid til å besørge fjerning av avfallet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00552]

Sak 140 Klage - Vedtak om avslag på søknad om beboerkort sone A - Bjørn Stange Ankre (201806522)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 11.03.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 23.7.2018 om avslag på søknad fra Bjørn Stange Ankre om beboerkort i sone A. Vedtaket er gjort med hjemmel i forskrift om beboerparkering, Oslo kommune (beboerparkeringsforskriften).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Klager har i klagen av 29.7.2018 (dok 6) anført at kjøretøyet er registrert som teknisk kjøretøyklasse M1 (personbil) og avgiftsklasse campingbil. Videre anfører klager at kjøretøyet innredning ikke nevnes i forskriften, og det derfor ikke kan få betydning. Klager viser også til at bilen ikke er større eller veier mer enn en bil, som ellers ville fått tildelt parkeringstillatelse.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om avslag på søknad om beboerkort er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bjørn Stange Ankre er part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er 3 uker fra da parten mottok underretting om vedtaket, jf. beboerparkeringsforskriften § 10. Vedtak om avslag ble fattet den 23.7.2018. Klagen ble fremsatt den 29.7.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Forskrift om beboerparkering er fastsatt av Oslo bystyre den 13. juni 2012. Forskriftens § 5 *Vilkår for parkeringstillatelse* lyder:

«Etter skriftlig søknad tildeles parkeringstillatelse etter følgende kriterier: Både kriterium a) og b) må være oppfylt.

a) Boforhold

Søker må bo i og være registrert i Folkeregisteret med adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, med den begrensning at det kun tildeles én parkeringstillatelse per person.

(...)

b) Bil

Søker må disponere bil, herunder være registrert som eier eller medeier av bilen i motorvognregisteret.

(..)

Parkeringstillatelse tildeles kun biler som er registrert og har gyldige kjennemerker. Det tildeles ikke parkeringstillatelse til bobiler, campingvogner, tilhengere eller kjøretøy med totalvekt over 3,5 tonn.»

Saksopplysninger

Bjørn Stange Ankre søkte den 13.7.2018 (dok 4) om beboerkort i sone A, Bydel Frogner. Søknad om beboerkort i sone A ble av Bymiljøetaten avslått den 23.7.2018, fordi kjøretøyet er registrert som campingbil i motorvognregisteret (dok 5). Bilen er innredet som en bobil, og etaten vurderte derfor at kjøretøyet ble omfattet av unntaksbestemmelsen i forskriften § 5 bokstav b fjerde ledd.

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten viser til at beboerkort ikke tildeles til bobiler, campingvogner, tilhengere eller kjøretøy med en totalvekt over 3,5 tonn. I denne saken er kjøretøyet registrert i motorvognregisteret som kjøretøygruppe 313 Campingbil. Kjøretøyet faller etter Bymiljøetatens oppfatning klart innenfor virkeområdet av § 5 bokstav b fjerde ledd. Dette underbygges av at kjøretøyet er registrert som «campingbil». Kjøretøyetets størrelse er ikke

avgjørende når innredning og motorvognregistrering tilsier at det er en bobil eller en campingbil. Klagers henvisning til at kjøretøyet også benyttes som vanlig personbil har ikke fått avgjørende betydning.

Bymiljøetaten har etter en samlet vurdering av sakens opplysninger ikke funnet å kunne omgjøre vedtaket. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 17.9.2018 (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Beboerparkeringsforskriften stiller i § 5 opp vilkår for parkeringstillatelse til privatpersoner. I utgangspunktet stilles det ikke særskilte krav til kjøretøyet utover at bestemmelsens bokstav b) fjerde ledd sier at det ikke gis tillatelse til *«bobiler, campingvogner, tilhengere eller kjøretøy med totalvekt over 3,5 tonn.»*

Forarbeidene til forskriften sier ikke noe om hvordan de ulike kjøretøygruppene som er nevnt i bestemmelsen, skal defineres, og heller ikke noe om hvorfor enkelte typer kjøretøy er unntatt.

Faglig sekretariat viser til at formålet med beboerparkeringsordningen er å sikre best mulig tilgjengelighet til parkeringsplasser for beboere. En logisk følge av dette er at det først og fremst er privatbiler som brukes til daglige gjøremål som kan få parkeringstillatelse. Derfor kan det antas at forskriften avgrenser mot bobiler osv. som mer har preg av å være til ferie- og fritidsbruk.

Bymiljøetaten viser til at det aktuelle kjøretøyet er registrert som «campingbil» i motorvognregisteret, og at dette underbygger etatens begrunnelse for avslaget.

«Campingbil» inngår ikke i oppregningen av kjøretøy som ikke kan få parkeringstillatelse etter forskriften § 5 bokstav b). På grunn av den språklige likheten med «bobil», og fordi disse begrepene ofte brukes om hverandre, er det likevel nærliggende å vurdere om kjøretøyet faller inn under definisjonen av «bobil» slik at det ikke er anledning til å utstede beboerkort.

Faglig sekretariat har tidligere vært i kontakt med Statens vegvesen for å finne ut hva registrering som «campingbil» innebærer. Nasjonalt regelverk om teknisk og avgiftsmessig klassifisering av kjøretøyer benytter i all hovedsak ikke begrepet «bobil», som altså er det relevante kriteriet etter beboerparkeringsforskriften.

Den *tekniske* klassifiseringen følger av forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil (bilforskriften). I bilforskriften § 3 heter det at direktiv EF/2007/46 skal gjelde som norsk forskrift. I direktivets vedlegg II gis definisjoner av kjøretøygrupper, deriblant «campingbil»

«Med «campingbil» menes et spesialkjøretøy i gruppe M som er innredet til å bo i, og som minst inneholder følgende utstyr:

- sitteplasser og bord,*
- sitteplasser som kan gjøres om til soveplasser,*

- utstyr til matlaging, og
- lagringsmuligheter.

Dette utstyret skal være fastmontert i bodelen. Bordet kan imidlertid være konstruert slik at det lett kan tas ned.»

Den avgiftsmessige klassifiseringen av «campingbiler» følger av § 2-5 i forskrift 19. mars 2001 nr. 268 om engangsavgift på motorvogner § 2-5. Denne bestemmelsen fastsetter at som campingbil anses motorvogn som hovedsakelig er innrettet for boformål. For at en motorvogn skal anses som campingbil, må dessuten en rekke vilkår til innredning, antall sengeplasser, størrelse osv. være oppfylt.

Faglig sekretariat viser til Oslo kommunes klagenemnds avgjørelser i sakene 152 og 153 av 8.5.2018, hvor det fremgår at campingbil ikke inngår i oppregningen av kjøretøy som ikke kan få parkeringstillatelse etter beboerparkeringsforskriften § 5 bokstav b fjerde ledd. Videre uttaler klagenemnda at registrering i motorvognregisteret som «campingbil» som den klare hovedregel kan legges til grunn ved vurdering av om det kan gis parkeringstillatelse for kjøretøyet.

Det følger av de nevnte sakene at det avgjørende for om en campingbil skal regnes som en bobil, er kjøretøyet fremtoning og bruksområde. I denne saken er kjøretøyet innredet som en bobil, med sengeplasser, kjøkkenkrok, spiseplass osv. Videre er det over førerkabinen et overheng som enten kan brukes til sengeplass, eller som kan utgjøre ytterligere lagringsplass. Dette taler for at kjøretøyet er å regne som en bobil. Når det gjelder bruksområde har klager anført at bilen brukes som privatbil. Faglig sekretariat finner imidlertid ikke å kunne tillegge denne anførselen avgjørende betydning, når det er klart at kjøretøyet er innredet med tanke på bomuligheter. Klager har også anført at bilen ikke veier mer enn en personbil. Til dette vil faglig sekretariat bemerke at det ikke har noe å si hvor mye kjøretøyet veier dersom det faller inn under definisjonen «bobil». Faglig sekretariat viser her til ordlyden hvor det står at det ikke tildeles parkeringstillatelse til «bobiler (...) eller kjøretøy med totalvekt over 3,5 tonn.» Vilkåret «bobil» og vekt er her alternative vilkår, og følgelig er det tilstrekkelig at ett av vilkårene er oppfylt for at rettsvirkningen, her avslag på parkeringstillatelse, skal inntre.

Faglig sekretariat har etter dette kommet til at det aktuelle kjøretøyet faller inn under definisjonen av «bobil» i unntaksbestemmelsen i forskriftens § 5 b) fjerde ledd.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om avslag på beboerkort ble påklaget den 29.7.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder avslag på søknad om beboerkort i sone A fra Bjørn Stange Ankre. Bymiljøetaten avslo søknaden om beboerparkeringstillatelse fordi kjøretøyet aller inn under unntaksbestemmelsen i beboerparkeringsforskriften § 5 bokstav b) fjerde ledd.

Forarbeidene til forskriften sier ikke noe om hvordan de ulike kjøretøygruppene som er nevnt i bestemmelsen, skal defineres, og heller ikke noe om hvorfor enkelte typer kjøretøy er unntatt.

Klagenemnda viser til at formålet med beboerparkeringsordningen er å sikre best mulig tilgjengelighet til parkeringsplasser for beboere. En logisk følge av dette er at det først og fremst er privatbiler som brukes til daglige gjøremål som kan få parkeringstillatelse. Derfor kan det antas at forskriften avgrenser mot bobiler osv. som mer har preg av å være til ferie- og fritidsbruk.

«Campingbil» inngår ikke i oppregningen av kjøretøy som ikke kan få parkeringstillatelse etter forskriften § 5 bokstav b). På grunn av den språklige likheten med «bobil», og fordi disse begrepene ofte brukes om hverandre, er det likevel nærliggende å legge definisjon/registrering av «campingbil» til grunn for vurdering etter beboerparkeringsforskriften.

Klagenemnda mener at registrering i motorvognregisteret som «campingbil» som den klare hovedregel kan legges til grunn ved vurdering av om det kan gis parkeringstillatelse for kjøretøyet. For om en bil skal regnes som en bobil, er kjøretøyets fremtoning og bruksområde avgjørende.

I denne saken er kjøretøyet innredet som en bobil, med sengeplasser, kjøkkenkrok, spiseplass osv. Dette taler for at kjøretøyet er å regne som en bobil. Når det gjelder bruksområde har klager anført at bilen brukes som privatbil. Klagenemnda finner imidlertid ikke å kunne tillegge denne anførselen avgjørende betydning, når det er klart kjøretøyet er innredet med tanke på bomuligheter. Klager har også anført at bilen ikke veier mer enn en personbil. Til dette vil klagenemnda vise til ordlyden i bestemmelsen hvor det står at det ikke tildeles parkeringstillatelse til «bobiler (...) eller kjøretøy med totalvekt over 3,5 tonn.» Vilåret «bobil» og vekt er her alternative vilkår, og følgelig er det tilstrekkelig at ett av vilkårene er oppfylt for at rettsvirkningen, her avslag på parkeringstillatelse, skal inntre.

Klagenemnda har etter dette kommet til at det aktuelle kjøretøyet faller inn under definisjonen av «bobil» i unntaksbestemmelsen i forskriftens § 5 b) fjerde ledd, og at søker dermed ikke kan få beboerparkeringstillatelse.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00609]

Sak 177 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 26. mars 2019

Saken gjelder:

Protokollen legges frem ved møtets slutt.